

О панно Інно, панно Інно...

О панно Інно, панно Інно!

Я — сам. Вікно. Сніги...

Сестру я Вашу так любив —

Дитинно, злотоцінно.

Любив? — Давно. Цвіли луги...

О люба Інно, ніжна Інно,

Любові усміх квітне раз — ще й тлінно.

Сніги, сніги, сніги...

Я Ваші очі пам'ятаю,

Як музику, як спів.

Зимовий вечір. Тиша. Ми.

Я Вам чужий — я знаю.

А хтось кричить: ти рідну стрів!

І раптом — небо... шепіт гаю...

О ні, то очі Ваші.— Я ридаю.

Сестра чи Ви? — Любив...

1915